

TRIBUNA

Contra la marginació de Reus, Ara Reus

DANIEL RUBIO ANGOSTO
Portaveu d'Ara Reus i Candidat a l'Alcaldia de Reus

Aquest vespre tindrem l'oportunitat d'escoltar el primer debat/fòrum dels candidats a l'Alcaldia de Reus —entre els que hi serà present explicant el projecte de ciutat d'Ara Reus—. L'acte es durà a terme al Centre de Lectura i ha estat organitzat pel Col·legi d'Arquitectes de la ciutat de Reus (agrair el seu temps i dedicació en la planificació de l'esdeveniment). En aquest exposarem les nostres línies programàtiques sobre l'ordenació urbanística de Reus, Mobilitat, el Reus del futur... Però jo he volgut avançar-me al debat amb aquestes línies per fer un seguit de reflexions.

No fa gaires dies s'ha celebrat una reunió de diferents alcaldes del territori a Madrid per traslladar a Foment algunes propostes de millora ferroviària, i abordar el greuge ferroviari i d'infraestructures que ha estat una constant per a la província de Tarragona durant les últimes dècades. De manera particular, per a Reus, una ciutat que la seva àrea d'influència aeroportuària se situava recentment al centre de les crítiques per l'efecte de la sequera d'inversions rebudes.

Tristament i en comparació amb altres àrees com Girona, Reus continua amb un Pla Estratègic bloquejat des de fa més d'una dècada i amb una infraestructura aeroportuària impròpia de la segona àrea metropolitana de Catalunya, com es pot derivar de la seva manca de mitjans tècnics i humans.

Reus no és, ni ha de ser menys que qualsevol altra ciutat de Catalunya. No obstant això, no apareix en els milionaris anuncis del Ministeri de Foment més dirigits a ciutats com Girona o a la mateixa Tarragona. Mentrestant, Reus apareix marginada per una inexplicable absència d'inversions que no pot mantenir perquè resta competitivitat i influència a una àrea amb el potencial suficient per consolidar-se com un dels aeroports amb major dinamisme de trànsit de tot Espanya. És evident que hi ha hagut una inoperància reivindicativa, bé per deixadesa de funcions dels polítics locals, bé per la imposició de les estratègies partidistes que s'imposen des de Barcelona o Madrid. Però ha faltat una actuació política destacada per reclamar el que ens pertany per dret propi.

Són moments per a la reivindicació, on el municipalisme juga un paper imprescindible per demanar les solucions que Reus necessita i que des d'Ara Reus demanem, com l'estació intermodal projectada al sud de l'aeroport i mai executada, una infraestructura necessària per articular adequadament les connexions de

passatgers i mercaderies, amb les altes prestacions del Corredor Mediterrani o el baixador de Bellissens.

Es tracta d'una obra que va ser paralitzada l'agost de 2010 i que avui dia necessita Reus, per recuperar i protagonitzar de nou el paper que històricament hem tingut com una de les ciutats més rellevants a Catalunya. Des d'Ara Reus així ho entenem i per això, hem passat a l'acció. I de l'acció, a la reivindicació, com farem durant els primers dies de maig en què celebrarem una jornada que hem organitzat al costat de Ferrmed, associació responsable del lobby desenvolupat per unir Europa de nord a sud, mitjançant un corredor ferroviari que connecti les zones de major activitat econòmica i logística, potenciant especialment les connexions de ports i aeroports.

Una jornada impulsada i organitzada per Ara Reus des del municipalisme que comptarà amb la presència del president de Ferrmed, Joan Amorós; per resoldre qualsevol dubte que empresaris i assistents en general tinguin. Amb aquesta jornada, també podrem demanar les infraestructures que aquesta ciutat necessita i sobretot, comptar amb una estimació de la seva posada en marxa d'unes obres amb les quals Reus aconseguirà recuperar la posició que la història li confereix, i que fomentarà la seva competitivitat i la dels seus ciutadans. Com Reus mereix, Ara Reus.

TRIBUNA

La lapidació verbal

LLUÍS BADIA
Advocat

D'ençà que estem en campanya electoral constant, sembla que tot val per desqualificar l'adversari, independentment de la certesa o no del que es diu, malauradament aquest no és un tema monopolitzat de la classe política, ja que cada cop és més normal veure com massa vegades es produeix la «lapidació verbal» en el nostre dia a dia i en tots els nivells de la nostra societat.

A vegades, fins i tot, podem acceptar com normal la dinàmica general que suposa «mentir» sobre la nostra quotidianitat, deixant de costat els costos que això pot comportar per

aquells que són víctimes d'una situació inqualificable que posa en perill la seva viabilitat com persones.

Que fàcil és parlar dels altres en to de menyspreu, no baixant a donar les raons que ens poden induir a la situació esmentada, és més, avui via les «xarxes socials» es pot fer molt de mal al prestigi de molta gent, sense realment valorar objectivament el que suposa aquesta «via» d'actuació.

Cada dia estem sotmesos a una pressió mediàtica increïble i de manera acaparadora, i el lògic és que fem cas a «el que ens envien» segurament sense fer cap valoració meditada, si el que es diu té fonaments reals de credibilitat o constitueix una farsa inducció impulsada, la majoria de vegades, per no es sap qui.

Tornant a la dinàmica pública, és evident que un nombre de noves que «ens venen» tenen poc de veritat i massa de manipulació,

amb el que això suposa de tergiversació d'una veritat a vegades orfe de l'equanimitat que seria exigible. Sembla que en campanya electoral val tot, mentir sobre el que es pensa fer, buscar perjudicis cap als quals no pensen com nosaltres i, inclús, utilitzar les mitges veritats com a estratègia de campanya electoral. Certament, negativitat en grans dosis destinada a guanyar a qualsevol preu. Quan lamentem que en ple Segle XXI, determinats països reinstaurin la lapidació, no estaria de més reflexionar sobre la nostra pràctica al respecte en la dinàmica quotidiana en una manera de fer amb greus perills que suposa desinformar com una fita assumible i perfectament justificada.

Esperem que els que fan servir aquest model, no tinguin els èxits que a curt termini puguin assolir, i que a la llarga siguin damnificats en una fórmula que haurien d'aconseguir erradicar de manera urgent, si no volem que la relativitat dels fets ens col·loquin en un món on res és real i tot es troba manipular en funció de no saber quins interessos.

TRIBUNA

Puc mentir i menteixo

ÀNGEL JUÁREZ
President de Mare Terra Fundació Mediterrània i de la Coordinadora d'Entitats de Tarragona

La celeberrima cita política del «puc prometre i prometo» ha desembocat en un trist, lamentable i generalitzat «puc mentir i menteixo». Hi ha barra lliure perquè els candidats menteixin sense cap mena de pudor. A algun igual se li escapa el riure i tot en veure que fàcil és enredar la gent. No entenc com poden guardar la compostura, el posat de no haver trencat mai un plat mentre llancen la vaixela sencera al cap dels seus oponents. Puc mentir i menteixo que la ciutat tindrà serveis de qualitat. Puc mentir i menteixo que la ciutat estarà neta, serà segura, hi haurà obsessió per crear llocs

de treball i qualitat de vida. Puc mentir i menteixo que soc el més alt, el més guapo, el més intel·ligent, simpàtic i meravellós ser que hi ha sobre el planeta terra i que la resta heu d'estar al meu servei. 'admira que puguin dir-ho tan amples, sense cap mirament. Serien temibles jugadors de pòquer, però més aviat recorden a tafurs plens de trampes per escurar els badoes. Podrien ser actors formidables, però semblen estàtues vivents, immòbils al seu lloc, a canvi d'uns calerons. Em pregunto com hem arribat fins aquí i la resposta —crec que podran estar d'acord amb mi— és que ens hem deixat. Ens hem deixat que ens menteixin a la cara una vegada i una altra i una altra més sense que hi hagi cap conseqüència. Hem permès que la paraula, el bon nom, que és un dels béns més preuats que tenim les persones, s'empastifi al fang de la mentida i no passi res.

Sense reprovaçió social, creix la impunitat.

Però si les mentides es multipliquen com pans i peixos i no passa res, al final ja estan tan normalitzades que, al final, els que semblen estàtues vivents som nosaltres.

I ja està bé de deixar que aquesta bola, mai millor dit, es faci grossa i segueixi rodant costa avall de la decència. Per si de cas creuen que exagero, fa gairebé 30 anys que Mediterrània reclama un estudi epidemiològic per saber l'estat de la nostra salut pública. Fa gairebé 4 anys, l'Ajuntament de Tarragona va acordar, per majoria absoluta, impulsar aquest estudi i seguim esperant. Ja no sé ni quants anys han passat des de les promeses del Govern central de desdoblar l'N-340 mentre seguim sumant morts i ferits. O d'impulsar el Corredor del Mediterrani mentre es perden inversions milionàries. Ni quants passaran fins que la Generalitat alleugereixi d'una vegada les llistes d'espera i tinguem hospitals en condicions o la Residencial recuperi la seva antiga esplendor.

Però no passa res. Són temps electorals i tot és meravellós. Siguem feliços que aviat s'acaba.

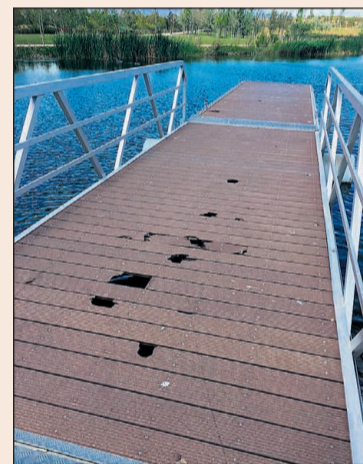
EDITORIAL

El PSOE guanya les eleccions i Vox irromp al Congrés dels Diputats

La irrupció de Vox al Congrés dels Diputats, l'estavellada del Partit Popular, la victòria dels socialistes i l'Esquerra Republicana de Catalunya a Catalunya, són els diferents titulars que s'extrauen dels resultats de les eleccions generals que es van celebrar ahir. La victòria insuficient dels socialistes obligarà Pedro Sánchez a pactar aliances i la pressió serà forta per part de la dreta davant la possibilitat poc probable que integri els independentistes en l'equació. La campanya electoral ha marcat clares distàncies entre els socialistes i Ciutadans, però no hi ha res descartat, per la manca de concreció del cap de llista del PSOE. D'altra banda, la irrupció de Vox al Congrés podria provocar un efecte en el Partit Popular, que ha patit una davallada històrica: podria incrementar el viratge del seu discurs cap a la dreta o cap a l'anticatalanisme. S'albiren dies més intensos que, fins i tot, s'han viscut durant la campanya. D'altra banda, el vot independentista enviava un missatge clar cap al govern central amb la victòria d'Esquerra Republicana a Catalunya. A l'espera d'acords o pactes de govern, la veritable victòria ahir va ser la dels votants que van assolir xifres també històriques de participació: un 75,61% davant del 66,48% de les eleccions de 2016.

+ CONFIDENCIAL

El moll de l'Anella, a trossos

El moll de l'Anella Mediterrània es cau a trossos. L'usuari de Twitter @marccollilla denunciava ahir l'estat de la passarel·la del llac ubicada a Campclar que, en el futur, ha d'acollir un servei de lloguer de barques i punts de restauració, com va anunciar l'arquitecte cap de l'oficina de projectes de l'Ajuntament el febrer de 2017.

diari
més

TARRAGONA
REUS
COSTA DAURADA

Edita:
Tamediaxa, S.A.
DL: T-1609/2001
issn: 1579-5659

Director General:
Carles Abelló

Directora: Sílvia Jiménez.
[redaccio@mestarragona.com]
Redacció: Carles Gosálbez, Guillem Andrés, Vicente Izquierdo i Mònica Pérez.

Cap de publicitat:
Contxi Joan
Disseny editorial:
Carles Magrané
Cap de distribució:
Jaume Cañada

Especials: Anna Ferran.
Tancament: Mario López.
Fotografia: Olívia Molet i Gerard Martí.
Edició de publicitat: Sara Sorando.
Distribució: Marta López.
Administració: Núria Clos.
Publicitat: Maria Molleda, Mercè Ripoll i Jordi Font.
[publicitat@mestarragona.com]
Imprimeix: Indugraf Offset, S.A.

Manel de Falla, 12, baixos.
43005 TARRAGONA
977 21 11 54 Fax 977 23 68 83

C/Monterols, 36, 2n.
43201 REUS
977 32 78 43 Fax 977 59 07 47

www.diarimes.com - www.facebook.com/DiariMes

Distribució controlada:

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència